

תלמודו בידו

דף עד עמוד א

א] האם חצי שיעור אסור באכילה מן התורה או מדרבנן, ומנין ?

ב] הנשבע שלא אוכל, האם חלה שבועתו על חצי כזית ?

ג] האומר "שבועה שלא אוכל", ואכל נבלה, האם חייב קרבן שבועה ומדוע ?

ד] לחכמים, מדוע חייב קרבן והרי הוא מושבע ועומד מהר סיני שלא לאכול נבלה ?

ה] פסול לעדות מדרבנן שנשבע לשקר שאינו יודע עדות ממון לחברו, האם חייב קרבן שבועה ?

א] ר' יוחנן: מן התורה, שראוי החצי שיעור להצטרף עם חצי שיעור אחר לשיעור שלם. ונאמר "כל חלב לא תאכלו", כל מרבה אפילו כל שהוא. אך אין חייבים עונש אלא בשיעור שלם.

ריש לקיש: מדרבנן. שהתורה אסרה "אכילה", ואין אכילה פחותה מכזית.

ב] חכמים: לא חלה. אך אם פירש שלא יאכל משהו, אסור גם בפחות מכזית. ר' עקיבא: חלה, שכוונתו לאסור עצמו אפילו בחצי שיעור.

ג] חכמים: חייב קרבן שבועה. [הטעם, באות ד']
ר' שמעון: פטור. שמושבע ועומד מהר סיני שלא לאכול נבלה, וכל הנשבע לקיים את המצוה אין שבועתו שבועה.

ד] ר' יוחנן: מדובר שנשבע שלא יאכל לא בשר שחוטה ולא בשר נבלה. ומתוך שהשבועה חלה על בשר השחוטה חלה אף על בשר הנבלה. [ולר"ש אף הכולל דבר המותר בשבועתו, אין השבועה חלה על דבר האסור].

ריש לקיש: מדובר שנשבע שלא יאכל חצי שיעור נבלה, המותרת מן התורה. [ור' שמעון לשיטתו שהאוכל כל שהוא נבלה לוקה, הרי שהוא מושבע ועומד].

ה] אינו חייב. שנאמר "אם לא יגיד", יצא זה וכגון משחק בקוביא שאין מקבלים עדותו. - מלך אינו מעיד, לכן אם נשבע לשקר שאינו יודע עדות, פטור מקרבן.